

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2020/1151

av den 29 juli 2020

om ändring av direktiv 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Vissa bestämmelser i rådets direktiv 92/83/EEG ⁽³⁾ är föråldrade och otydliga och resulterar i onödigt betungande administrativa förfaranden för både skatteförvaltningar och ekonomiska aktörer. De ekonomiska aktörernas kostnader för att följa dessa förfaranden får till följd att små och medelstora företags deltagande i handeln med alkohol och alkoholdrycker på den inre marknaden begränsas. Hänvisningar till unionslagstiftning som inte längre är i kraft behöver dessutom uppdateras.
- (2) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av villkoren för fastställande av punktskatt på öl är det nödvändigt att fastställa villkoren för mätning av graden Plato. Det är särskilt viktigt, när det gäller mätningen av graden Plato för södad eller smaksatt öl, att precisera att de ingredienser som tillsatts ölet efter jäsning också ska beaktas för att kunna mäta graden Plato. Med tanke på de praktiska svårigheterna i samband med att torrextraktet av den färdiga produktens stamvört ska identifieras och mätas är en sådan precisering nödvändig och berättigad på grund av behovet att tillhandahålla en harmoniserad strategi som säkerställer en riktig och smidig tillämpning av dessa regler av berörda beskattningsbara personer och skatteförvaltningar samt effektiva skattekontroller mot risker för skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk.
- (3) För att säkerställa en smidig övergång till en harmoniserad metod för mätning av graden Plato i öl är det lämpligt att tillåta att de medlemsstater som, den 29 juli 2020, inte beaktar ölets ingredienser som tillsatts efter jäsning för att mäta graden Plato, får fortsätta att använda den nuvarande metoden under en övergångsperiod.
- (4) Alkoholhalten i öl på vilka nedsatta skattesatser för öl med låg alkoholhalt kan tillämpas är i allmänhet för låg för att ge några starkare incitament för bryggerierna att vara innovativa och skapa nya produkter med låg alkoholhalt. För att uppmuntra utvecklingen av öl med låg alkoholhalt bör tröskelvärdet för skattesatser på öl med låg alkoholhalt höjas.

⁽¹⁾ Yttrande av den 24 oktober 2018 (ännu inte offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 62, 15.2.2019, s. 108.

⁽³⁾ Rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, 31.10.1992, s. 21).

- (5) Medlemsstaterna får tillämpa nedsatta skattesatser på öl och etylalkohol som framställs i små volymer av oberoende små producenter. För att undvika att andra alkoholhaltiga drycker behandlas annorlunda än öl och etylalkohol bör medlemsstaterna också ha befogenhet att tillämpa nedsatta skattesatser för andra alkoholhaltiga drycker som framställs i små mängder av oberoende små producenter. Medlemsstaterna bör kunna begränsa tillämpningen av nedsatta skattesatser på mellanprodukter och andra jästa drycker, med beaktande av olika kriterier, såsom den färdiga produktens alkoholhalt eller mängden och typen av råvaror som använts för att framställa den.
- (6) För att underlätta erkännande av deras status som oberoende små producenter i alla medlemsstater vid tillämpningen av de nedsatta punktskattesatserna bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på fastställande av formuläret för ett enhetligt intyg som bekräftar den oberoende lilla producentens årliga produktion och dess överensstämmelse med de kriterier som fastställs i direktiv 92/83/EEG. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽⁴⁾. Även om det är önskvärt att intyget till den oberoende lilla producenten utfärdas av den medlemsstat där producenten är etablerad, är det lämpligt att minska den administrativa bördan genom att tillåta självcertifiering för den oberoende lilla producenten. Den medlemsstat där den oberoende lilla producenten är etablerad bör vara skyldig att fastställa villkor för att säkerställa en riktig och smidig tillämpning av sådana bestämmelser och för att förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk. Medlemsstaterna bör bevilja de nedsatta punktskattesatserna på grundval av intyg som utfärdats av andra medlemsstater, utom vid vederbörligen motiverade omständigheter, till exempel risk för skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk. Medlemsstater som tillämpar högre tröskelvärden för små producenter bör behöva tillämpa samma tröskelvärden för producenter från andra medlemsstater.
- (7) Med tanke på de särskilda omständigheter som råder för vinsektorn i Republiken Malta bör den medlemsstaten få tillåtelse att för oberoende små vinproducenter tillämpa ett högre tröskelvärde vad gäller den mekanism för nedsatt skattesats som föreskrivs i detta direktiv.
- (8) Medlemsstaterna bör få behörighet att tillämpa en nedsatt skattesats på etylalkohol framställd av fruktodlarsdestillerier från frukt (till exempel äpple, päron, druvrester och bär).
- (9) När det gäller öl, vin och andra jästa drycker får medlemsstaterna enligt direktiv 92/83/EEG punktskattebefria hemgjorda produkter som inte är framställda i kommersiellt syfte. Direktiv 92/83/EEG tillåter dock inte en sådan frivillig skattebefrielse för etylalkohol som framställts av frukt (till exempel äpple, päron, druvrester och bär) för privat konsumtion. Eftersom flera medlemsstater sedan länge framställer sådana produkter, bör medlemsstaterna ha möjlighet att tillämpa nedsatta skattesatser eller ge skattebefrielse för etylalkoholprodukter av regional och traditionell natur som inte framställs i kommersiellt syfte. Det är därför lämpligt att ge medlemsstaterna möjlighet att, under strikta villkor, ge punktskattebefrielse eller tillämpa nedsatta punktskattesatser för en begränsad volym av fruktsprit som framställts av frukt (till exempel äpple, päron, druvrester och bär) som ägs, odlas och tillhandahålls av en enskild person från en jordbit som denna enskilda person har en rätt till. Medlemsstater som tillämpar sådana nedsatta skattesatser eller sådan skattebefrielse bör vara skyldiga att vidta de åtgärder som behövs för att förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk. Dessa åtgärder bör till exempel omfatta registrering av enskilda personer som framställer sådana drycker, registrering av destilleringsanordningar, inbegripet storlek och placering, rapportering av framställda volymer samt andra kontrollåtgärder för att säkerställa att villkoren för tillämpning av nedsatta skattesatser eller skattebefrielse är uppfyllda. Dessa medlemsstater bör även ha infört krav och förfaranden som är tillräckliga för att säkerställa att framställning och konsumtion kontrolleras och att gränsöverskridande effekter och försäljning förhindras. Medlemsstaterna bör även fastställa regler om sanktioner för överträdelse av sådana nationella bestämmelser och säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. Även om det står medlemsstaterna fritt att själva välja sanktioner, bör dessa vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (10) Eftersom de nedsatta skattesatserna eller befrielser från punktskatter på hemgjorda drycker inte bör tillämpas av en medlemsstat tillsammans med de nedsatta skattesatserna för etylalkohol som framställts av små fruktodlarsdestillerier och med tanke på de landsspecifika traditionerna och de därmed förknippade arrangemangen för små fruktodlarsdestillerier i Republiken Bulgarien, ska den medlemsstaten, så snart landet har utnyttjat den befintliga möjligheten avseende fruktsprit som destilleras vid små fruktodlarsdestillerier för fruktodlarnas egna hushåll, kunna fortsätta att utnyttja denna möjlighet med uteslutande av alla andra möjligheter att tillämpa nedsatta skattesatser eller skattebefrielse.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (11) Det är lämpligt att uppdatera hänvisningarna till de nummer i den kombinerade nomenklaturen som används för att beskriva alkoholprodukter.
- (12) Medlemsstaterna bör få tillstånd att, på vissa villkor, befria de produkter som omfattas av direktiv 92/83/EEG från harmoniserad punktskatt, om sådana produkter används för framställning av kosttillskott.
- (13) Det är lämpligt att uppdatera direktiv 92/83/EEG vad gäller tillämpning av nedsatta skattesatser på vissa produkter som destilleras i Grekland i traditionella icke kontinuerliga destillationsapparater av koppars och i enkla traditionella destilleringsanordningar.
- (14) För att minska de ekonomiska aktörernas kostnader för regelefterlevnad och för att öka rättssäkerheten bör villkoren för tillämpning av skattebefrielse för alla typer av denaturerad alkohol revideras.
- (15) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av skattebefrielse för fullständigt denaturerad alkohol är det nödvändigt att ytterligare förtydliga villkoren för ömsesidigt erkännande av fullständigt denaturerad alkohol. Medlemsstaterna bör befria fullständigt denaturerad alkohol från punktskatt om alkoholen blev fullständigt denaturerad i en annan medlemsstat, i enlighet med den metod som tilläts av den andra medlemsstaten. I syfte att öka rättssäkerheten är det också nödvändigt att förtydliga förfarandena för att anmäla ändringar av kraven för att fullständigt denaturera alkohol.
- (16) För att fastställa förfaranden för utvärdering av medlemsstaternas krav för fullständig denaturering av alkohol bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att den ska godkänna eller avslå kraven för fullständig denaturering av alkohol som anmälts av medlemsstaterna. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (17) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av skattebefrielsen för delvis denaturerad alkohol är det nödvändigt att klargöra villkoren för ömsesidigt erkännande av delvis denaturerad alkohol och att föreskriva att underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning utgör en del av tillverkningsprocessen och att den delvis denaturerade alkohol som används för respektive tillverkningsprocess därför ska omfattas av den skattebefrielsen. I syfte att minska en bedräglig användning av denna skattebefrielse är det nödvändigt att fastställa ytterligare villkor för dess tillämpning.
- (18) De skattebefrielser för Förenade kungariket som fastställts för två särskilda alkoholhaltiga drycker återspeglade de skattebefrielser som föreskrevs i Förenade kungarikets nationella lagstiftning. Eftersom undantagen från den harmoniserade punktskatten har upphört att gälla i Förenade kungarikets lagstiftning, är de inte längre relevanta och bör avskaffas på unionsnivå.
- (19) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att minska kostnaderna för regelefterlevnad för ekonomiska aktörer och den administrativa bördan för skatteförvaltningar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (20) Direktiv 92/83/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 92/83/EEG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3.1 ska följande stycken läggas till:

”Alla ingredienserna i ölet, inklusive sådana som tillsatts efter slutförd jäsning, ska beaktas för att mäta graden Plato.

Genom undantag från andra stycket får medlemsstater som, den 29 juli 2020, inte beaktar ölets ingredienser som tillsatts efter jäsning för att mäta graden Plato, fortsätta att göra det till och med den 31 december 2030.”

2. Artikel 5.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna får tillämpa nedsatta skattesatser, vilka får understiga minimiskattesatsen, på öl med en faktisk alkoholhalt räknat på volym som inte överstiger 3,5 volymprocent.”

3. I artikel 8.2 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”2. *mousserande vin*: varor enligt KN-nummer 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 och 2205 som”.

4. Följande artikel ska införas:

”Artikel 9a

1. Medlemsstaterna får tillämpa nedsatta skattesatser på vin som framställs av oberoende små vinproducenter med följande begränsningar:

— De nedsatta skattesatserna får inte tillämpas på företag som i genomsnitt producerar mer än 1 000 hl eller, i Republiken Maltas fall, mer än 20 000 hl vin per år.

— De nedsatta skattesatserna får inte sättas lägre än till 50 % av den nationella standardsatsen.

2. Vid tolkningen av bestämmelserna om de nedsatta skattesatserna ska med begreppet *oberoende liten vinproducent* avses en vinproducent som är juridiskt och ekonomiskt oberoende av andra vinproducenter, som använder lokaler som är fysiskt skilda från andra vinproducenters och som inte tillverkar på licens. Om två eller flera små vinproducenter samarbetar och deras sammanlagda årsproduktion inte överstiger 1 000 hl eller 20 000 hl, beroende på vad som är tillämpligt, får dock dessa vinproducenter behandlas som en enda oberoende liten vinproducent.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nedsatta skattesatser som de inför tillämpas lika på vin som levereras till deras territorium från oberoende små vinproducenter i andra medlemsstater. De ska särskilt säkerställa att ingen enskild leverans från någon annan medlemsstat belastas med högre skattesats än dess exakta nationella motsvarighet.”

5. I artikel 12.2 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”2. *övriga mousserande jästa drycker*: varor enligt KN-nummer 2206 00 31 och 2206 00 39 samt de varor enligt KN-nummer 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 och 2205 som inte nämns i artikel 8 om de”.

6. Artikel 13.2 ska ersättas med följande:

”2. I den mån inte annat föreskrivs i punkt 3 i den här artikeln och i artikel 13a skall medlemsstaterna tillämpa samma punktskattesats på alla varor som beskattas som övriga icke mousserande jästa drycker. Likaså skall de tillämpa samma punktskattesats på alla varor som beskattas som övriga mousserande jästa drycker. De får tillämpa samma skattesats på både övriga icke mousserande jästa drycker och övriga mousserande jästa drycker.”

7. Följande artikel ska införas:

”Artikel 13a

1. Medlemsstaterna får tillämpa nedsatta skattesatser, vilka får differentieras efter de berörda producenternas årsproduktion, på andra jästa drycker som framställs av oberoende små producenter med följande begränsningar:

— De nedsatta skattesatserna får inte tillämpas på företag som producerar mer än totalt 15 000 hl av sådana drycker per år.

— De nedsatta skattesatserna får inte sättas mer än 50 % under den nationella standardsatsen för punktskatt för andra jästa drycker.

2. För tillämpningen av denna artikel måste de andra jästa dryckerna framställas genom jäsning av frukter, bär, grönsaker, honung löst i vatten, eller genom jäsning av färsk eller koncentrerad juice som framställts av de ovannämnda varorna. Medlemsstaterna får inte tillåta att någon annan alkohol eller alkoholhaltig dryck tillsätts för produktion av andra jästa drycker. För tillämpningen av denna artikel ska tillsatsen av alkohol för att späda ut eller upplösa aromer i sådan dos som är absolut nödvändig förutsatt att alkoholhalten inte ökar med mer än 1,2 volymprocent inte betraktas som tillsats av alkohol när det gäller tillverkning av andra jästa drycker. Tillsatsen av sådana aromer får inte avsevärt förändra ursprungsproduktens karaktär.

3. Medlemsstaterna får begränsa tillämpningen av denna artikel till vissa typer av andra jästa drycker.

4. För tillämpningen av denna artikel ska begreppet *oberoende liten producent* avse en producent av andra jästa drycker som är juridiskt och ekonomiskt oberoende av andra producenter av andra jästa drycker, som använder lokaler som är fysiskt skilda från andra producenters och som inte tillverkar på licens. Om två eller flera små producenter samarbetar och deras sammanlagda årsproduktion inte överstiger 15 000 hl, får dock dessa producenter behandlas som en enda oberoende liten producent.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nedsatta skattesatser som de inför tillämpas på samma sätt på andra jästa drycker som levereras till deras territorium från oberoende små producenter i andra medlemsstater. De ska särskilt säkerställa att ingen enskild leverans från någon annan medlemsstat belastas med högre skattesats än dess exakta nationella motsvarighet.”

8. Artikel 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Vid tillämpningen av direktiv 92/84/EEG och rådets direktiv 2008/118/EG * ska hänvisningar till ”vin” anses gälla i samma mån för övriga jästa drycker såsom de definieras i detta avsnitt.

* Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 14.1.2009, s. 12).”

9. I artikel 18.4 ska första stycket ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna får tillämpa en enda reducerad skattesats på mellanprodukter såsom dessa definieras i del II i bilaga VII till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 *.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).”

10. Följande artikel ska införas:

”Artikel 18a

1. Medlemsstaterna får tillämpa nedsatta skattesatser, vilka får differentieras efter de berörda producenternas årsproduktion, på mellanprodukter som framställs av oberoende små producenter med följande begränsningar:

- De nedsatta skattesatserna får inte tillämpas på företag som producerar mer än totalt 250 hl av sådana drycker per år.
- De nedsatta skattesatserna, som får understiga minimiskattesatsen, får inte sättas mer än 50 % under den nationella standardsatsen för mellanprodukter.

2. Medlemsstaterna får begränsa tillämpningen av denna artikel till vissa typer av mellanprodukter.

3. För tillämpningen av denna artikel ska begreppet *oberoende liten producent* avse en producent av mellanprodukter som är juridiskt och ekonomiskt oberoende av andra producenter av mellanprodukter, som använder lokaler som är fysiskt skilda från andra producenters och som inte tillverkar på licens. Om två eller flera små producenter samarbetar och deras sammanlagda årsproduktion inte överstiger 250 hl, får dock dessa producenter behandlas som en enda oberoende liten producent.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nedsatta skattesatser som de inför tillämpas på samma sätt på mellanprodukter som levereras till deras territorium från oberoende små producenter i andra medlemsstater. De ska särskilt säkerställa att ingen enskild leverans från någon annan medlemsstat belastas med högre skattesats än dess exakta nationella motsvarighet.”

11. Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Republiken Bulgarien får tillämpa en nedsatt punktskattesats, på minst 50 % av den nationella standardsatsen för punktskatt på etylalkohol, på etylalkohol framställd av fruktodlardestillerier som årligen framställer mer än 10 hektoliter etylalkohol av frukt från fruktodlarnas egna hushåll. Tillämpningen av den nedsatta satsen ska begränsas till 30 liter fruktsprit per producerande fruktodlarhushåll per år, avsedd endast för deras personliga bruk. Så snart denna möjlighet har utnyttjats, får Republiken Bulgarien inte längre tillämpa punkt 8 i denna artikel."

b) Följande punkt ska införas:

"6a. Republiken Tjeckien och Republiken Polen får tillämpa en nedsatt punktskattesats, på minst 50 % av den nationella standardsatsen för punktskatt på etylalkohol, på etylalkohol framställd av fruktodlardestillerier som årligen framställer mer än 10 hektoliter etylalkohol av frukt från fruktodlarnas egna hushåll. Tillämpningen av den nedsatta satsen ska begränsas till 30 liter fruktsprit per producerande fruktodlarhushåll per år, avsedd endast för deras personliga bruk."

c) Följande punkt ska läggas till:

"8. På de villkor som medlemsstaterna fastställer för att säkerställa en smidig tillämpning av denna punkt får medlemsstater från punktskatt undanta eller tillämpa nedsatta punktskattesatser på etylalkohol som konsumeras av en enskild person, dennes familjemedlemmar eller dennes gäster, om ingen försäljning förekommer, och som är

a) framställd av den enskilda personen av frukt som ägs, odlas och tillhandahålls av denna enskilda person från en jordbit som denna enskilda person har en rätt till, med användning av en enkel, liten destilleringsanordning som är registrerad hos den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten,

och/eller

b) framställd åt den enskilda personen i destillerier som godkänts av den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten av frukt som ägs, odlas och tillhandahålls av denna enskilda person från en jordbit som denna enskilda person har en rätt till.

Medlemsstaterna ska begränsa tillämpningen av undantaget från punktskatt eller av de nedsatta punktskattesatserna till högst 50 liter fruktsprit per producerande fruktodlarhushåll per år.

De medlemsstater som tillämpar sådana undantag eller nedsatta punktskattesatser ska

a) fastställa villkor för att förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk,

b) ha infört krav och förfaranden som är tillräckliga för att säkerställa att framställning och konsumtion kontrolleras och att gränsöverskridande effekter och försäljning förhindras, samt

c) fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt denna artikel och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna får inte tillämpa dessa bestämmelser utöver bestämmelserna i punkt 6, 6a eller 7."

12. Artikel 23 ska ersättas med följande:

"Artikel 23

1. Republiken Frankrike får tillämpa en nedsatt skattesats, som får understiga minimiskattesatsen men inte sättas lägre än 50 % av den nationella standardsatsen för etylalkohol, på rom såsom denna vara definieras i punkt 1 i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 *, framställd av sockerrör som skördats på tillverkningsorten enligt punkt 13 i bilaga I till den förordningen, som har en halt av andra flyktiga ämnen än etyl- och metylalkohol av minst 225 gram per hektoliter ren alkohol och en faktisk alkoholhalt av minst 40 volymprocent.

2. Republiken Grekland får tillämpa en nedsatt skattesats, som får understiga minimiskattesatsen

a) men inte sättas lägre än 50 % av den nationella standardsatsen för etylalkohol, med avseende på destillerade anisdrycker, såsom de definieras i punkt 29 i bilaga II till förordning (EG) nr 110/2008, som är färglösa, har ett sockernehåll av högst 50 gram per liter och där slutproduktens innehåll av alkohol som smaksatts genom destillation i traditionella icke kontinuerliga destillationsapparater av koppar med en rymd upp till 1 000 liter utgör minst en så stor procentandel som anges i nämnda bestämmelse samt druvrestspritdrycker enligt definitionen i punkt 6 i bilaga II till förordning (EG) nr 110/2008 som destilleras i traditionella icke kontinuerliga destillationsapparater,

- b) men inte sättas lägre än 85 % under den nationella standardsatsen för etylalkohol, med avseende på etylalkohol av frukt från producentens eget hushåll som destilleras i enkla traditionella destilleringsanordningar av koppar med en rymd av upp till 130 liter eller i traditionella destilleringsanordningar av lera med en rymd av upp till 40 liter, som i båda fallen används i högst åtta dagar per år och framställer högst fem hektoliter ren alkohol per år.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (EUT L 39, 13.2.2008, s. 16)."

13. I avsnitt VI ska följande artikel införas:

"Artikel 23a

1. På de villkor som medlemsstaterna fastställer för att säkerställa en smidig tillämpning av artiklarna 4, 9a, 13a, 18a, 22.1, 22.2 och 22.3 i detta direktiv ska medlemsstaterna, på begäran, utfärda ett årligt intyg till oberoende små producenter som är etablerade på deras territorium vilket bekräftar deras totala årliga produktion som avses i dessa artiklar, beroende på vad som är tillämpligt, och bekräftar att den oberoende lilla producenten uppfyller kriterierna som anges i artiklarna 4.2, 9a.2, 13a.4, 18a.3 och 22.2 i detta direktiv, beroende på vad som är tillämpligt. Det administrativa dokumentet för förflyttning av varor enligt kapitel IV eller V i direktiv 2008/118/EG ska hänvisa till det intyg som nämns i denna punkt.

2. Utan hinder av punkt 1 i denna artikel får medlemsstaterna på villkor som de ska fastställa i syfte att säkerställa en riktig och smidig tillämpning av den här artikeln och förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk, tillåta de oberoende små producenter som avses i artiklarna 4.1, 9a.1, 13a.1, 18a.1 och 22.1 och som är etablerade på deras territorium att själva intyga att de uppfyller kriterierna i artiklarna 4.2, 9a.2, 13a.4, 18a.3 och 22.2, beroende på vad som är tillämpligt, och själva intyga den totala årliga produktion som avses i dessa artiklar.

3. Medlemsstaterna ska, på villkor som de fastställer i syfte att säkerställa en riktig och smidig tillämpning av den här artikeln och förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk, erkänna intyg för de producenter som avses i artiklarna 4.1, 9a.1, 13a.1, 18a.1 och 22.1 utfärdade av en annan medlemsstat, förutom under vederbörligen motiverade omständigheter.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer följande:

- a) Formen av det intyg som avses i punkt 1.
- b) Formen av hänvisning till det intyget i det administrativa dokumentet för förflyttning av varor enligt kapitel IV eller V i direktiv 2008/118/EG.
- c) Kraven för ifyllande av det administrativa dokumentet för förflyttning av varor enligt kapitel IV eller V i direktiv 2008/118/EG vid självcertifiering.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28a.2."

14. Artikel 26 ska ersättas med följande:

"Artikel 26

I detta direktiv ska hänvisningar till KN-nummer vara till de nummer i den kombinerade nomenklaturen i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1602 *, som ändrar bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 **.

* Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1602 av den 11 oktober 2018 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 273, 31.10.2018, s. 1).

** Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1)."

15. Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

- i) Leden a och b ska ersättas med följande:

- a) Varorna distribueras i form av alkohol som blivit fullständigt denaturerad i enlighet med kraven i den medlemsstat där den har frisläppts för konsumtion, där dessa krav i föreskriven ordning blivit skriftligen anmälda och godkända i enlighet med punkterna 3 och 4 i denna artikel.

Medlemsstaterna ska tillämpa kapitel V i direktiv 2008/118/EG.

- b) Varorna används som del av processen för tillverkning av produkter som inte är avsedda att användas för humankonsumtion, förutsatt att alkoholen har denaturerats i enlighet med en medlemsstats krav för det avsedda ändamålet.

Skattebefrielsen ska tillämpas när sådan denaturerad alkohol

— har införlivats i produkt som inte är avsedd att användas för humankonsumtion,

eller

— används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i just denna tillverkningsprocess.

Medlemsstaterna ska tillämpa kapitel IV i direktiv 2008/118/EG på flyttningar av denaturerad alkohol som inte ännu har införlivats i en produkt som inte är avsedd att användas för humankonsumtion.”

- ii) Led d ska ersättas med följande:

- ”d) Varorna används vid framställning av mediciner som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG * och 2001/83/EG **

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 1).

** Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).”

- b) I punkt 2 ska följande led läggas till:

- ”f) vid tillverkning av kosttillskott, enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG *, som innehåller etylalkohol, om styckförpackningen för kosttillskottet som frisläpps för konsumtion inte rymmer mer än 0,15 liter och kosttillskottet saluförs i enlighet med artikel 10 i det direktivet.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott (EGT L 183, 12.7.2002, s. 51).”

- c) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

- ”3. En medlemsstat som vill införa en ändring av kraven för att fullständigt denaturera alkohol som avses i punkt 1 a ska skriftligen anmäla dessa nya krav till kommissionen tillsammans med alla relevanta uppgifter om de denatureringsämnen som den avser att använda.

Om kommissionen anser att den inte har all nödvändig information ska den kontakta den berörda medlemsstaten inom en månad från och med mottagandet och ska precisera vilken information som begärs. Så snart kommissionen har erhållit all nödvändig information ska den översända anmälan till de övriga medlemsstaterna inom en månad.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att godkänna eller avslå de krav som anmälts i enlighet med punkt 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28a.2.

5. Om en medlemsstat finner att en vara som har blivit skattebefriad enligt punkt 1 a eller b i den här artikeln ger upphov till skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk, får den vägra att medge skattebefrielse eller återkalla den nedsättning som redan beviljats. Medlemsstaten ska genast anmäla sådan vägran eller återkallelse skriftligen till kommissionen och bifoga all relevant information om skatteflykten, skatteundandragandet eller missbruket. Om kommissionen anser att den inte har all nödvändig information ska den kontakta den berörda medlemsstaten inom en månad från och med mottagandet av informationen och ska precisera vilken ytterligare information som begärs. När kommissionen har erhållit all nödvändig information ska den inom en månad översända anmälan till de övriga medlemsstaterna. Ett slutligt beslut ska sedan fattas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28a.2 senast fyra månader efter att anmälan översänts till de andra medlemsstaterna. Medlemsstaterna är inte skyldiga att ge ett sådant beslut retroaktivt verkan.”

16. Artikel 28 ska utgå.

17. I avsnitt VIII ska följande artiklar införas:

”Artikel 28a

1. Kommissionen ska biträdas av *kommittén för punktskatter*. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 28b

Vart femte år ska kommissionen lämna en rapport om genomförandet av detta direktiv till Europaparlamentet och rådet. Den första rapporten ska lämnas senast den 31 december 2024.

Rapporten ska i synnerhet

- a) bedöma tillämpningen och effekterna av nationella bestämmelser som antagits och tillämpats enligt artiklarna 5, 9a, 22.8, 23a och 27.2 f,
- b) beakta relevanta belägg för effekter av de bestämmelser som antagits och tillämpats enligt dessa artiklar, exempelvis negativ gränsöverskridande verkan, ökad förekomst av bedrägerier, inverkan på en väl fungerande inre marknad och på folkhälsan, och
- c) när medlemsstaterna tillämpar nationella bestämmelser som antagits enligt artikel 22.8, bedöma tillräckligheten av
 - de villkor som fastställts av dessa medlemsstater för att förhindra skatteflykt, skatteundragande eller missbruk, samt
 - de krav och förfaranden som införts av dessa medlemsstater för att säkerställa att framställning och konsumtion kontrolleras och att gränsöverskridande effekter förhindras.

På begäran ska medlemsstaterna till kommissionen lämna de uppgifter som behövs för att utarbeta rapporten.

De medlemsstater som tillämpar nationella bestämmelser som antagits enligt artikel 22.8 ska inte senare än tre månader efter det första år då de tillämpar sådana bestämmelser till kommissionen lämna all information som är nödvändig för att kommissionen ska kunna göra den bedömning som avses i andra stycket c i den här artikeln.

Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagförslag.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2021 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2022.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 29 juli 2020.

På rådets vägnar

M. ROTH

Ordförande
